ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΕΠΣΗΜΩΝ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ὑόρκης, κάμνει γυμναστική, βαπτικὰ κάθε πρωΐ, ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας. Ἐπειδὴ ὅμως εἶνε πολυάσχολος, συμβαίνει καμμιὰ φορά, νὰ κάνῃ τὴ γυμναστική του καὶ νὰ ὑπαγορεύῃ συγχρόνως καὶ ἐπιστολὰς στὸν ἰδιαίτερό του γραμματέα.

***

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, γράφει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὰς ἐπιστολάς του ἰδιοχείρως.

Κατὰ τοὺς γραφολόγους τὸ γράψιμό του δείχνει ἕναν ἄνθρωπον τοῦ καθήκοντος μεθοδικὸν καὶ εὐσυνείδητον. Τὰ γράμματά του εἶνε μικρά, καθαρὰ καὶ συμπεπυκνωμένα, σὰν νὰ ἤθελε νὰ οἰκονομήσῃ τὸ χαρτί.

***

Ὁ λόρδος Χώλσβαρυ ἔπαιζε σπαθὶ ὡς τὰ 90 χρόνια τῆς ζωῆς του καὶ φοροῦσε πάντοτε, εἰς ὅλην τὴν ζωήν του, γαλάζιον λαιμοδέτη.

Μανία του ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ φιλολογία καὶ ὅταν δὲν διάβαζε, ἔστω καὶ λίγο, κάθε ἡμέρα, ἀπὸ συγγραφέα Ἕλληνα, νόμιζε τὴν ἡμέρα του χαμένη.

***

Ἡ ἠθοποιὸς Ὀβὲτ-Γκυλμπὲρ εἶνε ἡ μεγαλείτερη τεῖπότρια τοῦ κόσμου. Πίνει τσάϊ στὸ φαγητό της καὶ πρὸ τοῦ φαγητοῦ της καὶ σὲ κάθε ὥρα ποὺ περνᾷ. Καὶ τὸ πίνει χωρὶς γάλα καὶ χωρὶς ζάχαρι. καὶ ὅταν ἀκόμη παίζει εἰς τὸ θέατρον, πρὸ τῆς παρασκάσεως καὶ μετὰ τὴν παράστασι, πάει στὰ παρασκήνια, ὅπου τῆς ἔχουνε ἕτοιμο τσάϊ καὶ τὸ πίνει.

***

Ἡ βασιλομήτωρ τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα, λίγο· καιρὸ πρὶν πεθάνῃ, ἔγραψεν ἕνα ὕμνο πατριωτικό, ἀφιερωμένον εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ἀναπήρους τοῦ πολέμου.

***

Ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἔχει σήμερα εἴκοσι ἰδιαιτέρους γραμματεῖς.

Πρὸ τοῦ πολέμου οἱ Πρόεδροι εἶχαν μόνον τρεῖς.

***

Ὁ πρῶην βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος, εἶνε γεωπόνος πρώτης τάξεως. Ἡ συλλογὴ ποὺ ἔχει τῶν φυτῶν τῶν Ἄλπεων θεωρεῖται ἡ τελειοτέρα ἐν Εὐρώπῃ.

Ὁ Φερδινάνδος γεννήθηκε στὴ Βιέννη στὰ 1861 καὶ ὑπηρέτησεν ἄρκετὰ χρόνια ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ.

Ἔχει δὲ μεγάλη κτηματικὴ περιουσία στὴν Οὐγγαρία.

***

Ἡ σύζυγός του ἡ Ἐλεονώρα, ἦταν πάλι πρώτης τάξεως νοσοκόμα. Εἶχεν ὑπηρετήσει ἐπὶ δεκαπέντε μῆνες ὡς διευθύντρια τοῦ Ρωσσικοῦ αὐτοκρατορικοῦ σώματος τῶν νοσοκόμων στὴ Μαντζουρία κατὰ τὸν Ρωσσοϊαπωνικὸν πόλεμον.

***

Μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλείτερες λόουν-τενύστριες τοῦ κόσμου εἶνε ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη, σύζυγος τοῦ ἄλλοτε πρίγκηπος Νικολάου τῆς Ἑλλάδος.

***

Ἡ ἀδελφὴ τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας Ξενία, πέρνει μαθήματα νοσοκόμου σ' ἕνα στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο τῆς Νεαπόλεως.

***

Ὁ Σὲρ Χάϊραμ Μάξιμ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ ἐφεύρεσις, διὰ τῆς ὁποίας ἐξουδετεροῦται ἡ ἐπίδρασις τῶν ἀσφυξιογόνων ἀερίων, ἐργάζεται 16 καὶ 17 ὧρες τὴν ἡμέραν, ἂν καὶ εἶνε 86 ἐτῶν.

***

Ἡ δούκισσα τῆς Ἀόστης, ἀδελφὴ τῆς πρώην βασιλίσσης τῆς Πορτογαλίας, εἶνε φοβερὰ σπόρτμαν. Τὰ μεγάλα καὶ περιπετειώδη ταξίδιά της, στὰ ἄγρια δάση τῆς Ἀφρικῆς, τὸ μαρτυροῦν.

***

Ὁ πλουσιώτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου, ὁ «βασιλεὺς τῶν πετρελαίων», ὁ Ροκφέλλερ, ποὺ ἔχει γιὰ εἰσόδημα ἕνα ἑκατομμύριο φράγκων χρυσῶν τὴν ἡμέραν, σὲ ἡλικία 90 ἐτῶν, ἐργαζότανε ὅπως καὶ ὅτον ἦταν νέος.

Τὸ δὲ φαΐ του ἀποτελεῖτο πάντοτε σχεδὸν ἀπὸ ἕνα—δυὸ αὐγά, ἕνα παξιμάδι καὶ ἕνα ποτῆρι γάλα κρύο.

***

Ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας, κοιμᾶται πάντοτε μὲ ἀνοιχτὰ παράθυρα, κάνει ψυχρὰ λουτρὰ χειμῶνα καλοκαῖρι, καβαλικεύει καὶ βγαίνει σὲ περίπατο, μὲ κάθε κοιρὸ ἀδιάφορο ἂν βρέχῃ, χιονίζῃ ἢ ρίχνῃ χαλάζι.

Αὐτὸ τὸν ἔσωσε ἀπὸ τὸν θάνατο. Γιατὶ ὅταν ἦταν μικρός, ἦτανε τόσον ἀσθενικός, ποὺ οἱ γιατροὶ τὸν εἶχαν ἀποφασίσει.

***

Ὁ Σὲρ - Θωμᾶς - Λίπτον, ἄρχισε τὸ στάδιό του, ὡς παιδὶ τοῦ δρόμου, κάνοντας θελήματα γιὰ μιὰ δεκάρα καὶ κουβαλῶντας στοὺς σταθμοὺς βαλίτσες. Τί ἔγεινε κατόπιν ; Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑταιρίας τῶν Τεΐων !

Ὁ Ἐρανιστὴς

ΙΑΠΩΝΙΚΕΣ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ

Η ΠΡΟΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΑΛΟΓΟΥ

Σὲ κανένα μέρος τοῦ κόσμου δὲν εἶνε τόσο βαθειὰ ριζωμένες οἱ προλήψεις ὅσο στὴν Ἰαπωνία. Ὁ τῦπος, τὰ σχολεῖα, τὰ διάφορα σωματεῖα προσπαθοῦν εἰς μάτην νὰ τὰς ξερριζώσουν. Αὐτὲς μένουν ἀκλόνητες καὶ διευθύνουν τὸν ἰαπωνικὸ λαο. Ὄχι ἀθῶες δεισιδαιμονίες, ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ κάμουν κανένα νὰ γελᾷ χωρὶς νὰ ἔχουν καμμιὰ βαθειὰ ἐπίδρασι στὸ βίο τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ προλήψεις ποὺ ἀναστατώνουν τὴν κοινωνία, ποὺ τὴν διαλύουν καὶ τὴν σκοτώνουν.

Ἑκατοντάδες κορίτσια, μικρὲς καὶ ἀθῶες μουσμέ, πέφτουν θύματα τοῦ Μινωταύρου αὐτοῦ ποὺ λέγεται πρόληψις. Ἑκατοντάδες σκοτώνονται καὶ δὲν βρίσκουν ἄλλο καταφύγιο ἀπὸ τὸν θάνατο, ἐξ αἰτίας τοῦ Ἀ λ ό γ ο υ. Μὰ τί εἶναι αὐτὸ τὸ Ἄλογο ;

Ἀλλοίμονο στὴν γυναίκα ποὺ θὰ γεννηθῇ «στὸ ἔτος τοῦ Ἀλόγου καὶ τοῦ μεγάλου Ἀδελφοῦ τῆς φωτιᾶς». Θὰ εἶνε καταραμένη καὶ δὲν θὰ παντρευτῇ ποτέ. Ἂν κανεὶς τολμήσῃ νὰ τὴν πάρῃ γιὰ γυναῖκα, ὅλες ἡ δυστυχίες καὶ ἡ καταστροφὲς θὰ πέσουν ἐπάνω του.

Κατὰ τὴν Ἰαπωνικὴ Μυθολογία ὁ σκληρὸς θεὸς Σουσανὼ ἔγδαρε κάποτε ἕνα ἄλογο ζωντανὸ καὶ τὸ ἔξεσφενδόνισε στὸ παλάτι τῆς μεγάλης θεᾶς τοῦ ἡλίου Ἀματερασοῦ, μὲ τὴν ὁποία εἶχε ἄγνωστα προηγούμενα. Ἡ θεὰ προσεβλήθη καὶ κατέφυγε σ' ἕνα σπήλαιο, ἀφήνοντας τὸν κόσμο στὸ σκοτάδι. Τότε ἐπεμβῆκαν οἱ ἄλλοι θεοὶ καὶ μὲ τὰ πολλὰ κατώρθωσαν νὰ τὴν πείσουν νὰ ξαναδώσῃ στὸ κόσμο τὸ ἀθάνατο φῶς.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλας παραδόσεις τὸ ἄλογο θεωρεῖται καταραμένο. Ἡ μυθολογία καὶ ἡ ἀστρολογία ἀφῆκαν βαθειὲς ρίζες στὸν ἰαπωνικὸ λαό. Οἱ παλοιοὶ τίποτε δὲν ἔκαμαν χωρὶς νὰ συμβουλευθοῦν τοὺς οἰωνοὺς καὶ τὰ ἄστρα.

Πέντε ἦσαν τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου : ξῦλο, φωτιά, γῆ, μέταλλο καὶ νερό. Τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ εἶχε δύο ἀδελφούς. Στὴν γενεαλογία αὐτὴ προσθέτονται δώδεκα ζῶα ποῦ σχηματίζουν δώδεκα κλάδους. Δώδεκα σειρὲς ἀπὸ τὰ πέντε στοιχεῖα κάμουν 60. Καὶ πέντε φορὲς ἀπὸ δώδεκα ζῶα κάμουν ἐπίσης 60 Προκύπτουν 60 συνδυασμοὶ τοὺς ὁποίους οἱ ἀνατολισταὶ ὀνόμασαν «ἑξηκοστὸν κύκλον». Ὁ Κ ύ κ λ ο ς αὐτὸς ἀρχίζει ἀπὸ τὸ 604μ.Μ. καὶ διατηρεῖται μέχρι σήμερον.

Τὸ ἔτος 1906 συνέπεσε μὲ τὸν κύκλον τοῦ Ἀλόγου. Ὅσες ἰαπωνέζες ἐγεννήθηκαν τότε καὶ εἶνε σήμερον εἴκοσι ἐτῶν, δεν ἔχουν νὰ κάμουν ἄλλο παρὰ ν' αὐτοκτονήσουν. Ἠμπορεῖ νὰ εἶνε ὡραῖες «νὰ ἔχουν πρόσωπο σὰν πεπόνι» ποὺ θεωρεῖται ὁ τελειότερος τύπος τῆς ἰαπωνικῆς καλλονῆς, νὰ ἔχουν ὅλα τὰ χαρίσματα. Δὲν θὰ βροῦνἄντρα. Μόλις ὁ ἀρραβωνιαστικός τους μάθῃ τὸ ἔτος τῆς γεννήσεώς των, ὁ ἀρραβὼν διαλύεται καὶ ἡ νέα δὲν ἔχει νὰ κάμῃ ἄλλο παρὰ νὰ παντρεφτῇ μὲ τὸν θάνατο. Πολλὲς φορὲς τὴν σκοτώνουν οἱ ἴδιοι γονεῖς της. Ἄλλοτε δέχεται τὸν θάνατον ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἀγαπημένου της.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΤΟΥ ΖΑΝ ΜΟΡΕΑΣ

Μιὰ μέρα ἕνας νέος ποιητὴς ἔδωκε στὸν Μορεὰς μιὰ ποιητικὴ συλλογὴ ποὺ εἶχε ἐκδώσει.

Ὁ Μορεὰς τὴν ἔξεφύλλισε καὶ ὕστερα εἶπε στὸ νεαρὸ ποιητὴ χαμογελῶντας :

— Εἶνε πολὺ καλὰ τὰ ποιήματά σας... Ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ.. σ ο β α ρ ε υ θ ῆ τ ε.

***

Ὁ Μορεὰς ἦταν τρομερὰ ἐγωϊστὴς καὶ τοῦ ἄρεσε νὰ τοῦ ἐπαινοῦν τὸ ἔργο του. Ἐννοεῖται ὅτι οἱ στενοί του φίλοι συχνὰ τὸν ἐπείραζαν γι' αὐτὸ του τὸ ἐλάττωμα.

Κάποτε ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀγαπητούς του φίλους, ὁ Μαιντρόν, ἐτόλμησε νὰ ἐκφράσῃ ἀμφιβολίας γιὰ τὴν ὡραιότητα μερικῶν του στίχων. Τότε ὁ Μορεὰς θυμωμένος εἶπε :

— Μήπως ἀμφιβάλλετε γιὰ τὰ ποιήματα μου ; Καὶ ὅμως εἶνε ἀριστουργήματα...

Ὁ Μαιντρὸν τότε ὑπεκλίθη βάζοντας τὸ χέρι του στὸ στῆθος καὶ τοῦ εἶπε χαμογελῶντας εἰρωνικά :

— Τὸ πιστεύουμε, τὸ πιστεύουμε, ἀγαπητέ μου Μορεάς. Ἀλλ' εἶνε πάντοτε ἐνδιαφέρον ν' ἀκοῦμε νὰ μᾶς τὸ λέτε σεῖς !